

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 48/14
v Luxemburgu 3. apríla 2014

Rozsudok vo veci C-559/12 P
Francúzsko/Komisia

Súdny dvor potvrdil, že implicitná neobmedzená záruka poskytnutá Francúzskou republikou v prospech podniku La Poste predstavuje protiprávnu štátnu pomoc

Existuje domnienka, že poskytnutie takej záruky predstavuje zlepšenie finančného postavenia podniku znížením nákladov, ktoré zaťažujú jeho rozpočet

Až do 1. marca 2010, kedy bol francúzsky podnik La Poste transformovaný na akciovú spoločnosť s majetkovou účasťou štátu, považoval sa za verejnú inštitúciu priemyselnej a obchodnej povahy (ďalej len „podnik so statusom EPIC“), t. j. verejnoprávnou právnickú osobu s právnou subjektivitou odlišnou od štátu, ktorá je finančne nezávislá a má aj osobitné právomoci, avšak sa na ňu nevzťahujú konania vo veciach platobnej neschopnosti a konkurzného konania podľa všeobecných právnych predpisov.

Komisia svojím rozhodnutím z 26. januára 2010¹ konštatovala existenciu neobmedzenej záruky zo strany francúzskeho štátu v prospech podniku La Poste na základe určitých osobitostí prirodzene spojených s jeho postavením verejnej inštitúcie. Tvrdila, že La Poste nepodliehal všeobecným právnym predpisom vo veciach súdneho vyrovnanie a likvidácie podnikov v ťažkostiach a že veriteľ podniku La Poste mal vždy istotu uspokojenia svojej pohľadávky. Komisia dospela k záveru, že neobmedzená štátna záruka poskytnutá Francúzskom v prospech podniku La Poste predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

Žaloba o neplatnosť podaná Francúzskom bola zamietnutá rozsudkom z 20. septembra 2012,² pretože Všeobecný súd v podstate dospel k záveru, že taká neobmedzená záruka predstavuje výhodu v prospech podniku La Poste. Francúzsko preto podalo odvolanie na Súdny dvor.

V rámci tohto odvolania Francúzsko Všeobecnému súdu vytýkalo najmä to, že jednak dospel k záveru, že Komisia mohla preniesť dôkazné bremeno o existencii záruky, a jednak porušil pravidlá týkajúce sa úrovne dokazovania, aká sa na tieto účely vyžaduje. Súdny dvor však rozhodol, že Všeobecný súd v zásade nepotvrdil nijaké použitie negatívnych domnievok ani prenesenie dôkazného bremena zo strany Komisie. Na rozdiel od Všeobecného súdu Súdny dvor totiž dospel k záveru, že Komisia pozitívne preskúmala existenciu neobmedzenej štátnej záruky v prospech podniku La Poste, pričom zobrala do úvahy viaceré zhodujúce sa fakty, ktoré umožňujú preukázať poskytnutie takej záruky. Súdny dvor tiež potvrdil, že ako správne uznal Všeobecný súd, Komisia môže na preukázanie existencie implicitnej záruky uplatniť metódu súboru spoľahlivých, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, aby overila, či vo vnútroštátnom práve existuje skutočná povinnosť štátu vynaložiť vlastné prostriedky na krytie strát platobne neschopného podniku so statusom EPIC, a teda dostatočne konkrétne ekonomické riziko výdavkov zaťažujúcich štátny rozpočet.

Francúzsko Všeobecnému súdu tiež vytýkalo, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia právne dostatočným spôsobom preukázala existenciu výhody vyplývajúcej z údajnej štátnej záruky. V tejto súvislosti Súdny dvor vyhlásil, že existuje vyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej poskytnutie implicitnej a neobmedzenej štátnej záruky v prospech

¹ Rozhodnutie Komisie 2010/605/EÚ z 26. januára 2010 o štátnej pomoci C 56/07 (ex E 15/05), ktorú Francúzsko poskytlo podniku La Poste (Ú. v. EÚ L 274, s. 1).

² Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2012, Francúzsko/Komisia (vec [T-154/10](#)).

podniku, ktorý nepodlieha bežným konaniam súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie, spôsobí zlepšenie jeho finančného postavenia znížením nákladov, ktoré obvykle zaťažujú jeho rozpočet. Taká štátna záruka totiž poskytuje tomuto podniku okamžitú výhodu a predstavuje štátnu pomoc, pretože je poskytnutá bez protihodnoty a umožňuje získať pre pôžičku lepšie finančné podmienky, než aké sú normálne k dispozícii na finančných trhoch. Na preukázanie výhody vyplývajúcej z takejto záruky v prospech prijímajúceho podniku teda stačí, aby Komisia preukázala len samotnú existenciu tejto záruky, bez toho, aby musela dokazovať jej skutočné účinky, ktoré spôsobila od okamihu svojho poskytnutia. Všeobecný súd teda správne rozhodol, že Komisia rešpektovala dôkazné bremeno a úroveň dokazovania, ktorá sa vyžaduje na preukázanie, či implicitná a neobmedzená štátna záruka nepredstavuje výhodu, pričom zdôraznil, že takáto záruka ponúka dlžníkovi možnosť „profitovať“ z nižších úrokových sadzieb alebo poskytnúť nižšie ručenie“.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499